

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Ach! at enhver dog tænkte paa,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 70. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726735483056/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

5. Da viger al vor synd og skam,
 Naar vi GUDs rene Søn og Lam
 Vor GUD til offer bringe,
 Der sig saa villig selv Frembyd
 For os at lide korsets død,
 GUDs hierte at betvinge.

6. Ach! stil dig, med hvad du formaaer, 42
 Kun frem for GUD, men hvor det gaaer,
 Lad synden borte blive,
 Jag verden af dit hierte ud,
 Og søg din hvile kun i GUD,
 Saa vil hand naade give.

7. Eenfoldighed, det due-sind,
 Skal bringes med dit offer ind,
 GUD skal dig ey forskyde,
 Lad lammens den stille art
 Ey faltes i din ofrings part,
 Saa vil din GUD dig fryde.

8. Lad verdens den forventde flok
 Opofre satan længe nok
 Guld, vellyst, mange penge,
 Den tjeneste ey andet kand
 End lønnes hist med svovl og brand,
 Naar GUD sin ret vil strenge.

9. Men hvo, som vandrer derimod
 Med Simeon i bøn og bod,

5,5: Korsets] korsens B.

5,2-3: Tanken, at vi bringer Gud hans søn som offer, er overtaget fra originalen. Den er i virkeligheden ikke bibelsk, men er fremkommen ved allegorisering af det træk i evangeliet, at Maria og Josef bringer Jesusbarnet til Jerusalem for at fremsætte ham for Herrens, Lk. 2,22. Meningen må være, at vi over for Gud beråber os på, at sønnen har bragt sig selv som offer, Ef. 5,2. — 5,6: *Guds hierte at betvinge]* ved at afvandre Guds vrede, 1. Thess. 1,10 — 7,1-2 og 4-5 betyder til, at renselsesretten efter barnedåben var død og lam, 3. Mos. 12,6; ved Marias renselse bragtes for øvrigt det mindre offer, der var tilladt for fattige, nemlig to duer, Lk. 2,24; 2. Mos. 12,8. — 9,2: Simeon] Lk. 2,25. 28.